

## Conclusies

De Commissie verzoekt het Hof:

- vast te stellen dat de Republiek Bulgarije de krachtens artikel 54, lid 1, van richtlijn 2009/73/EG <sup>(1)</sup> van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van richtlijn 2003/55/EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, omdat zij niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften heeft vastgesteld die nodig waren ter uitvoering van artikel 3, lid 3, van deze richtlijn en van punt 1, sub a, tweede alinea, en sub b, d, f, h en i van bijlage I bij deze richtlijn, of in ieder geval niet aan de Commissie heeft meegedeeld dat zij dergelijke voorschriften heeft vastgesteld;
- de Republiek Bulgarije overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU te gelasten om vanaf de dag waarop het arrest in de onderhavige zaak zal worden gewezen een dwangsom van 8 448 EUR per dag te betalen, omdat zij niet heeft voldaan aan haar plicht om de Commissie op de hoogte te stellen van de maatregelen die zij ter uitvoering van richtlijn 2009/73/EG heeft genomen;
- de Republiek Bulgarije te verwijzen in de kosten.

## Middelen en voornaamste argumenten

De richtlijn moest uiterlijk op 3 maart 2011 in nationaal recht zijn omgezet.

<sup>(1)</sup> PB L 211, blz. 94.

## Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Ireland (Ierland) op 13 mei 2013 — Peter Flood/Health Service Executive

(Zaak C-255/13)

(2013/C 189/27)

Procestaal: Engels

## Verwijzende rechter

High Court of Ireland

## Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Peter Flood

Verwerende partij: Health Service Executive

## Prejudiciële vraag

Moet een verzekerde staatsburger van een lidstaat (hierna: „eerste lidstaat”), die sinds elf jaar ernstig ziek is als gevolg van een

ernstige medische aandoening die voor het eerst is opgetreden terwijl die persoon in de eerste lidstaat woonde, maar met vakantie was in een andere lidstaat (hierna: „tweede lidstaat”), worden geacht gedurende deze periode in die tweede lidstaat te „verblijven” voor de toepassing van artikel 19, lid 1, dan wel artikel 20, leden 1 en 2, van verordening nr. 883/2004 <sup>(1)</sup>, wanneer de betrokken persoon wegens zijn acute medische toestand en de gemakkelijke bereikbaarheid van gespecialiseerde medische zorg in feite verplicht was om fysiek in die lidstaat te verblijven gedurende die periode?

<sup>(1)</sup> Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de sociale-zekerheidsstelsels (PB L 166, blz. 1)

## Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Sigmaringen (Duitsland) op 13 mei 2013 — Sevda Aykul/Land Baden-Württemberg

(Zaak C-260/13)

(2013/C 189/28)

Procestaal: Duits

## Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Sigmaringen

## Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sevda Aykul

Verwerende partij: Land Baden-Württemberg

## Prejudiciële vragen

1. Verzet de uit artikel 2, lid 1, van richtlijn 2006/126/EG <sup>(1)</sup> voortvloeiende verplichting tot onderlinge erkenning van de door de lidstaten afgegeven rijbewijzen zich tegen een nationale regeling van de Bondsrepubliek Duitsland, volgens welke het recht om in Duitsland gebruik te maken van een buitenlands rijbewijs, achteraf langs administratieve weg moet worden ontzegd, wanneer de houder van het buitenlandse rijbewijs met dat rijbewijs in Duitsland onder invloed van illegale drugs een motorvoertuig bestuurt en bijgevolg krachtens de Duitse voorschriften niet meer rijgeschikt is?
2. Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt, geldt dit dan ook wanneer de staat van afgifte op de hoogte is dat onder invloed van drugs is gereden, en niets doet, waardoor het van de houder van het buitenlandse rijbewijs uitgaande gevaar blijft bestaan?